

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056671264/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

»Begrubeligvis. Man maa hellere se dem in natura end læse om dem i Bøgerne. Et lille Bundt Martsviolers Duft kan vække mere Poesi i Sindet end et tykt Bind Digte. — Og saa,« tilføjede han og sendte et langt Blik forud og kastede Piskesnærten frem i Luften —

»Og saa — ?« gentog Titus og fulgte Pisken med Øjnene.

»Og saa — og saa — —

Hinter jenem Berge wohnt
sie, die meine Liebe lohnt —•

»Aha, i den røde Villa?«

»Akkurat. Der spejder Pigebarnet fra sit Gavlvindue.«

»O du lykkelige!«

»Ja, trefold lyksalige!«

»Naar faar man Kort?«

»Ti stille, Tit! Tror du, jeg vil profanere mine Følelser?«

»Jeg kender dem jo godt alligevel, og andre med.«

»Det kommer ikke os ved. Vi nyder vor Kærlighed for os selv med hele den Lykke, der ligger i at elskes i Løn. O, min Rosamunde.«

»Saa I elsker i Løn?«

»Tæm din beskidte Tunge!« truede Jakob med Haanden.

»Aa, jeg er ikke tvetydig.«